

Faragó Ottó

Magyar sorzatgyilkosok

(1900–2012)

Oriold és Társai Kiadó • Budapest, 2012

Tartalomjegyzék

<i>Előszó</i>	7
<i>(Dr. Chilkó Ferenc)</i>	
Hordóba forrasztotta áldozatait	9
Férjgyilkos asszonyok	13
Matuska Szilveszter	18
Pipás Pista	25
Tíz éven át gyilkolt	35
A nikotinnal ölt	38
A törökszentmiklósi vámpír	73
Hógye Sándor, a hidegfejű	87
A szegedi baltás halálosztó	89
A tiszaföldvári kéjgyilkos	108
A Soós-ügy	114
A késdobáló gyilkos	122
A százhalombattai rém	128
Robbantás az Aranykéz utcában	139
Prostigyilkosságok	144
A „szkizofrén” és a „pszichopata” rémtettei	160
Magda Marinko	190
Nászút az ördöggel	200
A bolti sorozatgyilkos	219
Baltával verte szét a gyerekei fejét	225
A szív nélküli ember	227
A balástyai rém	231
A Fekete Angyal	245
A hurkos rém	257
A móri mészárlás	258
A tompai családirtó	279
Bizonyíthatóan négyszer ölt	283
A gyálaréti baltaművész	286
A várdai kriptalakó	288

A makói hármás gyilkos	290
Az őrült piromán	295
Romagyilkosságok	297
A magyar Bonnie és Clyde	305
A bajai ásós gyilkos	308
A tényői mészáros	312
Kilencvenkét késszúrás	314
Kisbaltával gyilkolt Alsószuhán	319
Bajonettel szurkálta agyon a családját	322
Hajléktalangyilkosságok Csepelen	324
A kulcsi őrült véres tombolása	328
Zárófejezet	333
<i>(Dr. Nagy László Tibor PhD)</i>	

Hordóba forrasztotta áldozatait

Kiss Béla, a cinkotai asszonyirtó

94 éve annak, hogy a magyar bűnügyi krónika talán legnagyobb sikereként a rendőrség leleplezte a hírhedt cinkotai tömeggyilkost, Kiss Bélát. Az egykori bádogosmester bűnügyének horderejét mutatja, hogy a rémregényt is túlszárnyaló igaz történet nemcsak kilenc évtizeddel ezelőtt hozta lázba a világ közvéleményét, hanem ma, 94 év távlatában is akadnak országok és külföldi sajtóorgánumok, amelyek élénken érdeklődnek a szörnyű bűnügy iránt.

Ez nem véletlen, hiszen vannak a olyan iszonyú bűncselekmények, amelyek elrettentő ereje sohasem évülhet el. E könyvben is felsoroltunk jó néhányat, amelyek örökérvényű mementók kell legyenek nemcsak abban az országban, ahol bekövetkeztek, hanem mindenütt a világon, hogy megisméltetésüket a józanság ébersége lehetőleg megakadályozza.

Népszava, 1916. május 10.

„Tóth Kálmán budapesti államrendőrségi ellenőr, aki Cinkotán lakik és onnan jár be naponként a Mosonyi-utcai laktanyába, kedden éjszaka megjelent a főkapitányság központi ügyeletén és a következőket jelentette: A cinkotai Kossuth Lajos utca 40. számú ház tulajdonosa Kresinszky Márton pesti lakos kedden délután kiment Cinkotára, hogy a háza tatarozása ügyében megbeszélést folytasson a lakóival. Először Takács Béla gyógyszerészhez, régi ismerősehez ment be, és tanácsot kért tőle, hogy honnan vegyen anyagot a javítási munkához? A gyógyszerész említette, hogy a házban lakott egy Kiss Béla nevű bádogos, aki még 1914-ben, a mozgósításkor hadba vonult. A bádogos műhelye mellett nagyobb kamra van, ebben a kamrában egyszer nagyobb mennyiségű nádat látott. Ezt jól lehetne használni a vakoláshoz. A háziúr azt mondta, rendben van, ha jó a nád, azt fogja használni. Bementek tehát a bádogos árván maradt műhelyébe és kinyitották a kamra ajtaját. Nádat nem láttak odabent, ellenben hét darab, egymásra gördített és koporsóhoz hasonló, beólmozott bádogládát találtak a bádogos kamrájában. A háziúr és a gyógyszerész most már kíváncsi volt, mi lehet a bádogkoporsókban? Baltát hoztattak és a legfelső hordónak kifeszítették a tetejét. Rettenetes látvány tárult eléjük. Az egy méter hosszú és 50 centiméter széles bádogládjában női holttest volt beszorítva. Lyukat vágtak a második ládába, ebből is hullaszag áradt, és ahogyan a vésőt kihúzták, a lyukon szőke hajcsomó hullott ki. A két ember erre már otthagya az iszonyatos kamrát, a községházára siettek és jelentést tettek a

fölfedezésükről. A hatóság részéről Huszka Gyula főjegyző, több rendőrrel elment a bádogos kamrájához, és fölnyitatta a bádoghordókat. Mindegyikben női hullát talált. A főjegyző a hét holttestet beszállíttatta a községi halottas kamrába és megindította a nyomozást a borzalmas szenzáció ügyében.

Eddig van a rendőrelenőr jelentése. A Zrínyi utcai ügyeleten óriási izgalmat keltett a rendőri jelentés. Az ügyeletes tisztviselő rögtön telefonált Cinkotára és kérdést intézett Huszka Gyula főjegyzőhöz, aki megerősítette a jelentés adatait. A főjegyző közölte, hogy a bádogos, akinek a kamrájában a hét hullát megtalálták, nőtlen ember volt, a műhelye 1913 óta van ott a cinkotai Kossuth utca 40. számú házban. 1914 július óta nem volt otthon. A községbe az a hír érkezett róla, hogy az első szerbiai offenzíva idején tifuszban meghalt.”

Mi hát az igazság?

Kiss Béla Cinkotán, a Kossuth Lajos utca 40. számú házban élt feleségével, ott volt a műhelye. Bérleményéhez tartozott még az udvarban egy fáskamra és egy raktárhelyiség is. A férfi meglehetősen zárkózott életet élt, a szomszédok hamar megkedvelték a bélyeget gyűjtő, rózsáit nevelgető, magányos fiatalembert. Időről-időre üzleti útra ment Budapestre szép, piros kocsiával, s a helyi községi megbízott, Trauber Adolf készséggel vállalta, hogy ezalatt szemmel tartja a kebelbarátja otthonát. Kiss úr valamennyi útjáról olajoshordókat hozott haza. Közelgett a háború, s így Trauber nem csodálkozott azon, hogy barátja – annak elmondása szerint – gyűjtötte az üzemanyagot a háborús időkre. Trauber elhatározta, nem szól arról, hogy amíg Kiss távol van, a felesége egy ifjú muzsikussal, bizonyos Bihari Pállal megcsalja. Erről a viszonyról többen is tudtak, csak idő kérdése volt, melyikük kotyogja el magát Kiss úrnak. Egy napon azonban Kiss egy levelet lobogtatott Trauber orra előtt és fennhangon közölte vele, hogy az asszonya megszökött otthonról!

Ettől kezdve Kiss még zárkózottabb lett. A nők iránt viszont módfelett érdeklődött, hiszen magányában házassági hirdetések fogalmazott. Ezeket Budapesten föladta, majd a kiválasztott hölgyeket Cinkotára csalta. Eközben egyre több olajoshordót is magával hozott. Arról, hogy a hozzá érkező hölgyekkel rögtön kialakított-e intim kapcsolatot, nem szól a krónika. Arról azonban igen, hogy a gyanútlan nőknek később nyoma veszett.

Kiss és Trauber sok-sok estét átkvaterkázott, s egyik társalgásukkor a rendőr melleleg szóba hozta, hogy Budapesten nők tünedeznek el nyomtalanul. Persze az után, hogy válaszoltak egy társkereső hirdetésre, amit egy Hofmann

nevű férfi adott föl. Miután pedig találkoztak a férfivel, jócskán megcsappant a spórolt pénzük. Kiss tréfálkozva megjegyezte, hogy neki is voltak félresikerült próbálkozásai középkorú hölgyekkel, s ezen mindketten jót nevettek.

A háború augusztusban kitört, ám Kisst nem hívták be az elsők között katonának. Folytatta utazásait Budapestre, újabb hordókat és újabb hölgyeket vitt haza. Amikor végül mégis megjött a behívója, a házát a benzinraktárral együtt Trauber gondjaira bízta. A rendőr becsületesen gondot viselt mindenre, amikor 1916. májusában értesítés jött, hogy Kiss Béla harc közben elesett.

A nyár vége felé a házat Traubertől megvette egy gyógyszerész. Az pedig kíváncsi volt, mit rejtenek a gondosan leforrasztott bádoghordók? A műhelyben négy ilyen hordó is volt, s a segédeivel nekiálltak fölnyitni azokat. Szerszámokat kerítettek és az egyik hordó fedelét sikeresen lefeszítették. Benzin helyett alkohol volt benne, s az alkoholban egy női tetem fölpuffadt testét fedezték fel. A rémület és borzadály leküzdése után a gyógyszerész értesítette a rendőrséget. A Budapestről hívott nyomozók átfésülték a kertet, s még több hordót is kiástak a földből. Összesen huszonhárom bádogkoporsó került elő, bennük a gyászos titkokkal. Az áldozatokat kivétel nélkül megfojtották.

Dr. Nagy Károly detektívfőnök maga mellé vette a kitűnő képességű Sárközy és Csiszár detektívfelügyelőket, akik a helyszínen irányították a nyomozást. Valamennyi föllett hordót kinyitották, s a holttesteket a cinkotai halottasházban közszemlére kitették. Egyben felhívást intéztek a lakossághoz, hogy akinek eltűnt női hozzátartozója, ismerőse, az tekintse meg az elhaltakat, hogy a személyazonosítást elvégezhessek, mert a halottakat minél előbb el kell temetni.

A házkutatás során találtak egy fotóalbumot is, amely tele volt női fényképekkel. Ezen kívül mintegy 500 levél is előkerült, melyeket a gyilkos kapott olyan hölgyektől, akik a házassági hirdetésekre jelentkeztek. A hordókban megtalált nők közül hatot sikerült azonosítani. Kiderült, hogy fiatal, vidéki cselédleányok voltak, akik a szép jövő reményében Kiss Bélában látták meg a boldogulásuk zálogát, e helyett azonban kegyetlen halált haltak. Az elvetemült bádogosmester ravaszágára volt jellemző, hogy többnyire olyan nők ismeretségét kereste, akiknek a közvetlen hozzátartozói meghaltak, és volt egy kevéske, megtakarított pénzük. Azt, hogy a jelentkezők közül hány volt magányos, akik eltűnése senkinek nem tűnt fel, már nem tudhatjuk. Abban sem lehetünk bizonyosak, hogy az áldozatok száma nem több-e a hordókoporsókban megtaláltakénál.

A rafinált cinkotai vámpír kettős életet élt. Cinkotán zárkózott, de törekvő iparosnak ismerték, aki a vállalt munkát mindenkor rendesen elvégezte. Az emberek számára csak az volt különös, hogy soha nem nézett a szemükbe. Ha

beszélgettek vele, másfelé tekintgetett, s mindenre röviden válaszolt, mintha sietne. A környékbeliek emiatt kissé bogarasnak találták, de így fogadták el. Ez volt az egyik énje. A másik: esténként kiöltözött, beautózott a fővárosba, ahol az éjszakai lokálokban múlatta az időt, nem egyszer drága, pezsgős vacsorákat rendezett. Az áldozatok pénzéből futotta erre is olykor-olykor.

A szomszédok a későbbi tanúvallomásokkor döbbsentek rá, milyen keveset is tudtak Kiss Béláról, a közvetlen szomszédjukról, meg a bádoghordókról. Arról meg végképp még sejtelmük sem volt, vajon Kiss úr házának falain belül mi történhetett éjszakánként?

A rendőrség közben értesült arról a tényről, hogy Kiss Béla meghalt a fronton, így az aktát hamarosan lezárták. Azután meglepetésre az egyik áldozat volt barátja felismerni vélte Kiss Bélát Budapesten, a Margit hídon, s ezt jelentette is a rendőrségen. A döbbsent nyomozók kiderítették, hogy Kiss a háború alatt személyazonosságot cserélt egy elesett katonával, ám mielőtt nyakon csíphették volna, ismét nyoma veszett. A detektívek minden nyomot végigjártak. Elutaztak külföldre is, de a tömeggyilkos bádogost nem sikerült elfogni. A sokféle hír közül a legvalószínűbbnek az látszott, hogy Kiss Béla a háború során Valjevonál szerb fogságba esett, vérhasban meghalt, s az ottani temetőben temették el. Találtak egy sírt, amelyben egy Kiss Béla nevű halott nyugszik. Arra vonatkozóan azonban, hogy az elhunyt azonos-e a cinkotai tömeggyilkossal, bizonyítékot nem tudtak szerezni. Voltak, akik szerint Kiss az iratait valamelyik halott bajtársa papírjaira cserélte, és a hamis okmányokkal lelépett, miközben a nevével mást temettek el a katonasírban.

1924-ben a francia idegenlégió egyik dezertőre beszámolt a francia rendőrségnek egy Hofmann nevű társáról, aki a fojtogatási hőstetteivel dicsekedett. Akkorára azonban Hofmann megszökött a légiótól. Tíz évvel később New Yorkban ismerte föl egy hazánkfia Kiss Bélát a Times Square-en. 1936-ban állítólag házfelügyelőként dolgozott a Sixth Avenue-n egy bérházban. A kinti magyarok így jellemezték: alacsony, unalmas, ártalmatlan, hatvanas éveit taposó alak, akire a sivár jövő vár.

A cinkotai tömeggyilkosság felfedezése óta 84 év telt el. A szörnyű rejtélyt azóta sem sikerült megoldania a magyar rendőrségnek. A sajnálatos kudarc azonban nem írható teljes mértékben a rendőrség terhére, hiszen a háborús körülmények, a kaotikus állapotok nemcsak az ország mindennapjait nehezítették meg, hanem a bűnüldöző munka útjába is olykor áthághatatlan akadályokat gördítettek.

(Rendőrség archívuma)